

4

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

5	Jezus Christus –
volkomen
zonder zonde | 15 | Namen en
aanduidingen
voor satan | 25 | De Messias-
belijdende Joden |
|---|---|----|---|----|---|

Inhoud

■ Jezus Christus:	
Christus' gebed tot de Vader (8)	4
Jezus Christus – volkomen zonder zonde	5
■ Bijbelstudie	
1 Thessalonicenzen	10
■ Aan de Slag:	
Puzzel	11
Ogenblik.....	14
Actueel.....	24
■ Huwelijk en Gezin	
Vriendschap, partnerkeuze, relaties	12
■ Bijbel praktisch	
Namen en aanduidingen voor satan	15
Geloof voor pasbekeerden	20
De Messiasbelijdende Joden	25
■ Stof tot nadenken	
100 redenen waarom jij de Heere Jezus nodig hebt	30
■ Goede boodschap	
Een open hart	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmi@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Bladzijde 1 © L Galbraith
Bladzijde 5 © susansantamaria
Bladzijde 9 © tamayura39
Bladzijde 10 © BillionPhotos.com
Bladzijde 15 © L Galbraith
Bladzijde 16 © Arne

Bladzijde 17 © Rixie
Bladzijde 18 © Sergey Nivens
Bladzijde 20 © Zerbor
Bladzijde 21 © ra2 studio
Bladzijde 22 © digitalskillet1
Bladzijde 23 © Clivia

Bladzijde 25 © flik47
Bladzijde 26 © nicolas videment
Bladzijde 28 © Chris Willemsen
Bladzijde 29 © vesta48
Bladzijde 32 © Romolo Tavani

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is gratis;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was niet kostendekkend.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.
De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Shalom aleechem!

Oftewel, vrede zij met u/jou! Enkele jaren geleden toen ik voor een reis in Israël mocht zijn werd ik in de supermarkt, in het hotel en op straat begroet met deze typische Midden-Oosterse groet. Ook in de Arabische wereld is het gebruikelijk elkaar met deze woorden te begroeten.

Elkaar te begroeten met een vrede-wens is wel iets anders dan elkaar te begroeten met een 'goedendag' zoals we in Nederland/Vlaanderen gewend zijn. Misschien zijn we in Nederland te nuchter om elkaar te begroeten met een vrede-wens, alhoewel we het elkaar, zeker als gelovigen toewensen! Laten we eens kijken naar de apostel Paulus. In de aanhef van veel van zijn brieven lezen we het volgende:

'Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.'

Naast 'genade' wenst Paulus de Korintiërs, Efeziërs, en nog vele anderen "de vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus." Niet alleen een vrede-wens maar de "vrede van God". Dat was het wat Paulus voor ogen had voor de lezers van zijn brieven. Laten we niet vergeten dat de aanhef door de Heilige Geest is geïnspireerd.

Kunnen we in de huidige rumoerige tijden zonder de vrede van God? Hoe hebben we juist in deze tijden van onrust en oorlogstaal in de wereld het nodig de vrede van God te ervaren, in de vaste overtuiging dat Hij alles, het wereldgebeuren maar ook jouw en mijn leven in Zijn hand heeft.

Vrede van God gewenst bij het lezen van deze nieuwe Volg Mij!

Enik Schoonenberg

'Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien, die U Mij gegeven hebt, omdat U Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging van de wereld' (Johannes 17:24).

Onze gezegende Heere sprak *zeven verzoeken* uit aan de Vader. De bovenstaande tekst bevat het laatste verzoek van de Zoon. In vers 22 zegt de Heere Jezus over de heerlijkheid die Zijn Vader Hem nu als Mens in de hemel had gegeven, dat Hij die ons heeft gegeven. Hoe kunnen wij dit begrijpen? De eenheid in vers 22 is omdat *wij Hem zien* met heerlijkheid en eer gekroond (Hebr. 2:9), terwijl in de komende wereld *elk oog Hem zal zien*.

Christus bracht Zijn wil voor ons tot uitdrukking in Johannes 17:24: 'opdat zij Mijn heerlijkheid zien'. Dit is iets dat Hij alleen gevraagd heeft voor de gelovigen uit de tijd van de genade. Hij geeft ons Zijn heerlijkheid (vs. 22), maar de Zoon is groter dan wat Hij *geeft*. En daarom is het ook Zijn wil dat wij Hem zullen aanschouwen – 'Mijn heerlijkheid'. Hoewel Hij Zijn heerlijkheid met ons deelt, is Hij noodzakelijkerwijs groter dan wij zijn, want Hij is de Eerstgeborene onder vele broeders (Rom. 8:29). Wij zullen Hem aanschouwen en bewonderen, en Hem voor eeuwig aanbidden en prijzen; dit wordt uitgedrukt in Johannes 17:25-26 als een kwestie van wat juist (rechtvaardig) is. De rechtvaardige Vader zal de wil van de Zoon vervullen, omdat wij gereageerd hebben op de heerlijkheid van Christus – terwijl de wereld dat niet deed, en ook de Vader niet kende. Christus heeft ons de naam van (de)Vader bekend gemaakt en Hij heeft ons verzekerd van een voortdurend genieten van deze relatie.

Om een blijvende respons te verzekeren, zal de Zoon ons de naam van de Vader blijven bekend maken, 'opdat de liefde waarmee U Mij hebt liefgehad, in hen is en Ik in hen' (vs. 26); dit wijst op een werk van de Heilige Geest, niet door nieuwe openbaringen, maar in de voortdurende werkzaamheid van de liefde om ons te onderhouden en te hernieuwen.

A.E. Bouter

Christus' gebed tot de Vader 8

Jezus Christus – volkomen zonder zonde

Ongeveer tweeduizend jaar geleden werd Jezus Christus in de volheid van de tijd geboren uit een vrouw. Daarmee werd Hij mens naar geest, ziel en lichaam. Hij werd volwassen en nam vrijwillig de beperkingen van het mens-zijn en zwakheden zoals honger, dorst en vermoeidheid, op Zich. Daarin is Hij aan alle mensen gelijk. Toch was er bij Hem een verschil van beslissende betekenis met ons – Hij was volkomen zonder zonde.

Zijn afkomst en verwekking

De Zoon van God is eeuwig in de schoot van Zijn Vader – in de hemel. Dit heeft Hij nooit verlaten (Joh. 1:18). Toch werd Hij vanuit de hemel gezonden om mens te worden en op aarde te wonen. *'Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet'* Gal. 4:4). Deze geboorte vond plaats uit de maagd Maria (Jes.7:14); Matth. 1:23; Luk. 1:27). Deze maagdelijke geboorte was van beslissende betekenis en was tegelijkertijd een wonder. Want een maagd kan op natuurlijke manier niet zwanger worden.

Hoe kon Maria dan toch zwanger zijn als Jozef geen gemeenschap met haar had? Hier komen we op heilige grond. De Heilige Geest stond aan de oorsprong van het Kind, en Maria werd door Goddelijke kracht overschaduwd (Mat. 1:20; Luk. 1:35). Daarmee bezat de mens Jezus Christus geen menseelijke oorsprong, maar een Goddelijke. *'Daarom ook zal het Heilige Dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden'* (Luk. 1:35).

De Goddelijke afkomst door de Heilige Geest is dus het eerste kenmerk ervan dat Jezus geen zonde in Zich had. Hij was geen natuurlijke nakomeling van Adam, die door de zonde was besmet, maar Hij is de laatste Adam, de tweede mens uit de hemel (1 Kor. 15:45, 47). Wat Zijn afkomst betreft, onderscheidde Hij Zich daarmee van alle andere mensen.

Ook het feit dat God Maria gebruikte, die de zonde in zich had, tastte niet de heiligheid van de Zoon van God aan. Maria was bij wijze van spreken een 'kanaal' waardoor Jezus Christus als mens kon worden geboren, zonder dat Hij daardoor door de zonde zou zijn aangetast. De heiligheid van God is nu eenmaal 'onaantastbaar'.

De Bijbel getuigt van Zijn volkomenheid

In de Bijbel vinden we drie fundamentele plaatsen die ons de zondeloosheid van de Heere Jezus tonen. Deze drie teksten zijn door verschillende schrijvers geschreven. God gebruikte ze om ons deze waarheid te openbaren. Naast deze drie verzen, vinden we ook nog getuigenissen van mensen over zijn schuldeloosheid en gerechtigheid.

- 1.) 'En zonde is er in Hem niet' (1 Joh. 3:5).

Dit getuigenis komt van Johannes. Hij deelt ons mee dat er geen zonde in de Heere Jezus is. Met zonde bedoelt Johannes niet de begane zonden, maar de zonde als zodanig – de zondige natuur. Deze zonde (erfzonde) die vanaf Adam in elk mens zit, heeft de Heere Jezus nooit in Zich gehad. Dat is belangrijk om vast te houden. Want helaas gaan er vandaag stemmen op die beweren dat de Heere Jezus weliswaar nooit heeft gezondigd, maar dat Hij het in principe had kunnen doen.

Maar dat is niet mogelijk, omdat Hij de zondige natuur helemaal niet in Zich had. Hij was volkomen rein, als 'een smetteloos en onbevlekt Lam' (1 Petr. 1:19). In tegenstelling tot Adam voor zijn val bezat Christus bovendien geen onschuldige, maar een heilige natuur die zonde afwijst.

- 2.) 'Die geen zonde gedaan heeft' (1 Petr. 2:22).

Petrus noemt ons een ander aspect van de zondeloosheid van de Heere Jezus. Hij toont ons dat de Heere Jezus nooit een zondige daad heeft begaan. Als wij hier goed over nadenken, zien we dat Hij nooit een onreine gedachte had, dat er geen verkeerd woord uit Zijn mond kwam, dat Hij noch loog noch stal, niet ongehoorzaam was en nooit iets deed wat niet in overeenstemming was met de wil van de Vader. Ook dat onderscheidt Hem van alle andere mensen. Zo leefde hij elke dag tot eer van God, volledig in overeenstemming met Zijn reinheid en heiligheid.

- 3.) 'Die geen zonde gekend heeft' (2 Kor. 5:21).

De derde schrijver, Paulus, belicht weer een ander aspect van de zondeloosheid van de Heere Jezus. Hij toont aan dat de Heere Jezus geen zonde gekend heeft. Dat betekent dat voor Hem de zonde 'vreemd' was. Als eeuwige Zoon van God wist

Hij natuurlijk wat zonde is, maar als mens heeft Hij de zonde niet uit ervaring gekend.

Getuigenissen van mensen omtrent Zijn volkomenheid

We gaan nu enkele getuigenissen bekijken die van mensen afkomstig zijn. Daarbij is het opvallend dat het personen van verschillende komaf waren. Zo houdt God ook door hun uitspraken de volkomenheid van de Heere Jezus in Zijn Woord vast.

1. **Het getuigenis van Judas Iskariot**
'Ik heb gezondigd, want ik heb onschuldig bloed verraden!' (Mat. 27:4).

Judas was één van de twaalf discipelen van de Heere Jezus. Hij maakte de Heere Jezus drie jaar van heel dichtbij mee. Toch heeft hij zich nooit bekeerd en nam hij daarmee de positie van een vijand van God in. Als zodanig kon hij echter niet ontkennen dat de Heere Jezus volkomen *schuldeloos* was.

2. **Het getuigenis van de vrouw van Pilatus**
'Toen hij op de rechterstoel zat, stuurde zijn vrouw hem een boodschap: Laat je toch niet in met deze Rechtvaardige' (Mat. 27:19).

Een volgend getuigenis komt van een vrouw – de vrouw van Pilatus. Bij dit getuigenis is het opmerkelijk dat het tijdens het verhoor, waarbij

Jezus ter dood werd veroordeeld, aan Pilatus werd afgelegd. Het lijkt erop alsof God Pilatus nog eenmaal wilde vertellen dat Hij Die voor hem stond een rechtvaardige was.

3. De getuigenissen van Pilatus

'Ik ben onschuldig aan het bloed van deze Rechtvaardige. U moet maar zien' (Mat. 27:24). *'Ik vind **geen schuld** in deze Mens'* (Luk 23:4). *'En zie, ik heb Hem in uw aanwezigheid ondervraagd, maar ik heb in deze Mens **niets gevonden dat Hem schuldig maakt** aan die dingen waarvan u Hem beschuldigt'* (Luk. 23:14). *'Ik heb **niets in Hem gevonden wat de dood verdient**'* (Luk. 23:22).

Pilatus zelf getuigde, voortvloeiend uit de hem bekende feiten en zijn geweten, dat Jezus Christus geen schuld had. Ook hij beschreef Hem als *'Rechtvaardige'*. Bovendien moest hij steeds weer tegen het volk zeggen dat hij geen schuld in Hem gevonden had. Hoe vaak zal Pilatus niet mensen terecht hebben veroordeeld die kwaad hadden bedreven. Maar hier stond iemand in Wie geen schuld was te vinden!

4. Het getuigenis van Herodes

*'Ja, ook Herodes niet, want ik heb u naar hem toe gestuurd en zie, er is door Hem **niets gedaan wat de dood verdient**'* (Luk. 23:15).

Pilatus had Jezus Christus naar Her-

odes laten sturen, omdat de Heere Jezus onder zijn machtsinvloed viel. Maar ook hij kwam tot geen andere conclusie dan deze: *'Er is door Hem **niets** gedaan wat de dood verdient'*.

5. Het getuigenis van de Romeinse hoofdman

*'Toen de hoofdman over honderd zag wat er gebeurd was, verheerlijkte hij God en zei: Werkelijk, deze mens was **rechtvaardig**'* (Luk. 23:47).

Ook dit getuigenis droeg het zegel van de volkomenheid van de Heere Jezus. Deze hoofdman had veel mensen aan het kruis zien sterven. Maar een gedragshouding zoals die van de Heere Jezus had hij nog nooit eerder meegemaakt.

6. Het getuigenis van de misdadiger aan het kruis

*'Maar deze heeft **niets onbehoorlijks** gedaan'* (Luk. 23:41).

Deze uitspraak verschilt enigszins van die van de anderen. Het verschil ligt erin dat de misdadiger niet zei dat Jezus zonder schuld of rechtvaardig was, maar dat Hij *'niets onbehoorlijks'* had gedaan. Als iemand iets doet wat niet hoort, dan is dat niet altijd iets kwaads. Het is meer een handeling of een woord dat ongepast is.

Maar zelfs dat werd niet bij de Heere Jezus gevonden. Elke daad en elk woord dat uit Zijn mond

kwam, was volkomen. Zo getuigde de misdadiger aan het kruis tenslotte dat Jezus Christus daar ten onrechte hing, omdat Hij nog niet eens iets onbehoorlijks had gedaan – laat staan iets kwaads.

Hij ons tot God brengen door Zelf het offer voor God te worden. De Rechtvaardige heeft voor de zonden van ons, onrechtvaardigen, geleden en is voor ons gestorven (1 Petr. 3:18).

Manuel Walter

De zondeloosheid als voorwaarde voor het slachtoffer

Slechts op grond van deze reinheid kon de Heere Jezus het volkomen offer brengen, omdat Hij anders voor Zichzelf als offer had moeten sterven (Hebr. 5:1-3; 7:26-28). Maar zo kon

1 Thessalonicenzen

Daarom danken ook wij God zonder ophouden dat u, toen u van ons het gepredikte Woord van God hebt ontvangen, het [ook] aangenomen hebt, niet [als] een mensenwoord, maar (zoals het werkelijk is) [als] Gods Woord, dat ook werkzaam is in u die gelooft.

1 Thessalonicenzen 2:13

1 Thessalonicenzen ('overwinning over onwaarheid') is vanuit het gezichtspunt van tijd de eerste van Paulus' brieven. Hij is vol frisheid, energie en warmte. Deze brief, die pastoraal is van karakter, is gericht aan 'de gemeente van de Thessalonicenzen', waarmee het een voorbeeld is van ware herderlijke zorg, niet alleen voor individuele personen, maar voor de gemeente van God. De gelovigen van deze gemeente, die gevormd was gedurende een zeer kort bezoek aan Thessalonica (zie Hand. 17:1-4) te midden van omstandigheden van ernstige vervolging, waren een voorbeeld geworden voor andere gelovigen, vanwege het krachtige getuigenis van hun geloof doordat van hen uit het Woord van de Heere weerklonken had (1:7-8). In heel deze brief, en ook in de tweede brief, worden geloof, hoop en liefde prachtig zichtbaar.

De komst van de Heere is een zeer prominent onderwerp. In 1:10 wordt

deze komst beschouwd als verlossing van de komende toorn (van de verdrukking). In 2:17-19 is ze verbonden met de vreugde van Paulus om boven in de heerlijkheid zijn bekeerlingen te zien. In 3:13 wordt ze genoemd met het oog op het onberispelijk zijn in heiliging van de gelovigen. In 4:15-18 is ze een kostbaar vooruitzicht dat in het heden troost geeft aan hen die lijden. In 5:23 wordt ze gezien als een ultieme totale heiliging van geest, ziel en lichaam.

Maar het boven geciteerde vers toont de reden voor de toegewijde energie van de Thessalonicenzen. Het werk van het Woord van God in hen was echt: het was God Die had gesproken en zij namen dat Woord als zodanig aan. En dit brengt werkelijke vrucht voort. Is deze brief dan niet uiterst bemoedigend en stimulerend?

Leslie M. Grant

Woordzoeker

Kun jij alle Bijbelse namen in deze woordzoeker vinden?

U	F	C	D	D	F	A	I	K	Z	I	H	R	V	C	W	T	L
R	K	U	H	A	N	N	A	H	U	A	N	A	K	L	E	O	A
J	B	A	V	E	M	J	X	A	I	M	E	R	E	J	H	I	D
Y	U	S	A	L	O	M	O	M	A	H	A	R	B	A	X	M	C
X	J	A	K	O	B	U	S	H	T	E	B	A	S	I	L	E	J
F	I	P	M	C	B	S	U	K	R	A	M	H	N	H	T	U	R
R	L	O	I	S	O	H	F	L	Y	G	A	R	C	P	E	O	E
L	A	N	N	A	J	D	A	W	F	V	E	B	A	A	D	L	L
G	O	I	M	O	A	N	O	R	L	V	O	A	I	I	O	T	I
J	L	T	N	J	G	L	R	R	A	V	U	J	Y	G	R	N	Y
A	I	D	Y	L	W	E	E	E	K	S	I	A	D	G	A	A	O
F	O	C	Q	D	B	R	F	A	O	A	O	S	L	X	B	I	M
Y	X	P	Y	E	P	H	C	I	H	E	S	E	G	V	F	M	L
W	M	E	K	D	J	F	K	P	I	S	I	J	M	A	D	A	V
V	B	K	S	U	R	T	E	P	H	W	R	E	H	T	S	E	G
L	A	O	L	D	E	Z	R	A	H	A	D	A	S	S	A	F	F
H	D	X	O	W	U	W	P	A	U	L	U	S	D	A	V	I	D
M	S	A	K	U	L	S	U	N	A	F	E	T	S	J	G	W	A

- ABIGAIL
- ANNA
- ELI
- ESTHER
- HADASSA
- JAKOBUS
- JOB
- LOT
- MARIA
- NOACH
- REBEKKAH
- SARAH

- ABRAHAM
- DAVID
- ELISABETH
- EVA
- HANNAH
- JEREMIA
- LEAH
- LUKAS
- MARKUS
- PAULUS
- RUTH
- STEFANUS

- ADAM
- DORKAS
- ELKANA
- EZRA
- HIZKIA
- JESAJA
- LOIS
- LYDIA
- NAOMI
- PETRUS
- SALOMO

Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons?

Deel 3: Voor volwassenen

Als we vandaag de dag het één of andere apparaat kopen, zit er vaak een handleiding bij, of anders kun je die wel downloaden van het internet. Alleen als je weet hoe de ontwerper en fabrikant het apparaat ontworpen en bedoeld heeft, zul je het apparaat goed kunnen bedienen. En net zo goed geldt: alleen als je weet hoe jouw Ontwerper en Maker jou heeft gemaakt, en hoe Hij relaties heeft ontworpen, zul je tot Zijn eer en tot zegen voor jezelf en tot zegen van de ander kunnen functioneren.

In Genesis 2:24 geeft de Heere God ons één van Zijn allereerste principes voor een huwelijksrelatie; het is gezegd een basisprincipe uit Zijn handleiding: 'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten'.

Het is opvallend dat de Schepper dit al in Genesis 2 liet vastleg-

gen; want Adam en Eva hadden geen ouders. Adam hoefde zijn vader en moeder niet te verlaten. En het 'zich hechten' aan zijn vrouw ging als het ware ook vanzelf: er was geen andere vrouw op de hele aarde; God had Eva aan Adam gegeven, en andersom, en ze waren ongetwijfeld meteen gefascineerd door elkaar.

Adam moest zijn vrouw 'aanhangen' of 'aankleven'. De Hebreeuwse uitdrukking duidt op een v́r gaande eenheid; je zou kunnen zeggen: ze bleven weliswaar twee personen met twee persoonlijkheden, en toch waren ze 'vast aan elkaar gelijmd'. We komen daar nog op terug. Ze waren ongetwijfeld een heel hecht stel in de heel korte, zegenrijke tijd voordat de zonde alles bedierf, wat zeker ook impact gehad zal hebben op hun onderlinge relatie.

Maar waarom hebben we het in deze aflevering over volwassenen? Dat is vrij eenvoudig: God spreekt hier over een *man* en zijn *vrouw*. Dus niet over een jongen en zijn meisje; niet over een tiener en zijn vriendin. Als onvolwassen mensen een relatie aangaan, zal dat altijd schade opleveren; ze doen hun Maker daardoor tekort, en zonder twijfel ook zichzelf – ook al hebben ze het zelf niet door, of ook al *willen* ze het niet doorhebben.

In maatschappijen waar men meestal als 12 jarige van de basisschool gaat en gaat werken, zijn de mensen over het algemeen vroeger volwassen. Dat gold een eeuw geleden in ons land, en het geldt nog steeds in veel arme landen wereldwijd. In onze maatschappij is het punt waarop jongeren volwassen worden, steeds verder uitgesteld. Het vele leren, studeren, opleidingen volgen, enz. heeft beslist positieve kanten – maar het leidt ook tot uitstel van zelfstandigheid en volwassenheid; of we het nu doorhebben of niet.

Het gaat hierbij trouwens niet om de vraag of je voor de wet al volwassen of 'meerderjarig' bent, maar of je het écht bent, in elk opzicht. Dus of je echt rijp en verantwoordelijk bent zoals God het van een iemand verwacht die lichamelijk en innerlijk volgroeid is.

We moeten dus vasthouden als een basisprincipe van Gods handleiding:

Zijn plan voor een man en een vrouw betreft alleen volwassenen.

We doen er dus allemaal goed aan dit thema te laten rusten, totdat we volwassen zijn. Ook al is het onvermijdelijk dat je in de puberteit ontdekt dat je zelf een man of vrouw 'in wording' bent, en natuurlijk ook belangstelling krijgt voor het andere geslacht. Maar met die gevoelens en verlangens mag je op een gezonde, geestelijke, Godvrezende manier omgaan, met zelfbeheersing (Tt. 2:12, Gal 5:22). De Heere wil je daarbij zeker helpen. Geniet intussen van je leven met de Heere, en van Zijn vele zegeningen die Hij je geeft!

In de volgende afleveringen willen we graag nadenken over de vraag: hoe word je volwassen?

Wordt vervolgd.

Erwin H.W. Luimes

Geen ontvangst

Peter gaat op de fiets naar zijn vriend, die meer dan 60 kilometer bij hem vandaan woont. Hij fietst graag. Daarbij gebruikt hij zijn mobieltje als navigatie, om te zien wat de juiste route is.

Het eerste deel van de weg gaat door een groot bos en het is moeilijk de weg te vinden. Maar zijn mobieltje geeft hem duidelijke aanwijzingen. Daarmee schiet hij flink op. Maar dan wordt de ontvangst steeds slechter. Het duurt niet lang of de verbinding is verbroken. Peter probeert zich te oriënteren, maar komt slechts moeizaam vooruit. De weg wordt steeds slechter en plotseling staat hij voor een diepe greppel. Hij heeft zich flink in de weg vergist en moet omkeren. Terug naar de plek waar hij ontvangst had. Daar bekijkt hij de weg nog eens nauwkeurig en ziet hij waar hij verkeerd is gereden. Al snel bevindt hij zich op een verharde weg, en het duurt niet lang tot hij zijn doel heeft bereikt.

Een goede relatie met de Heere Jezus is een voorwaarde om de weg te herkennen waarop Hij ons wil leiden. Als we Hem oprecht daarom vragen, wil Hij ons graag Zijn weg wijzen.

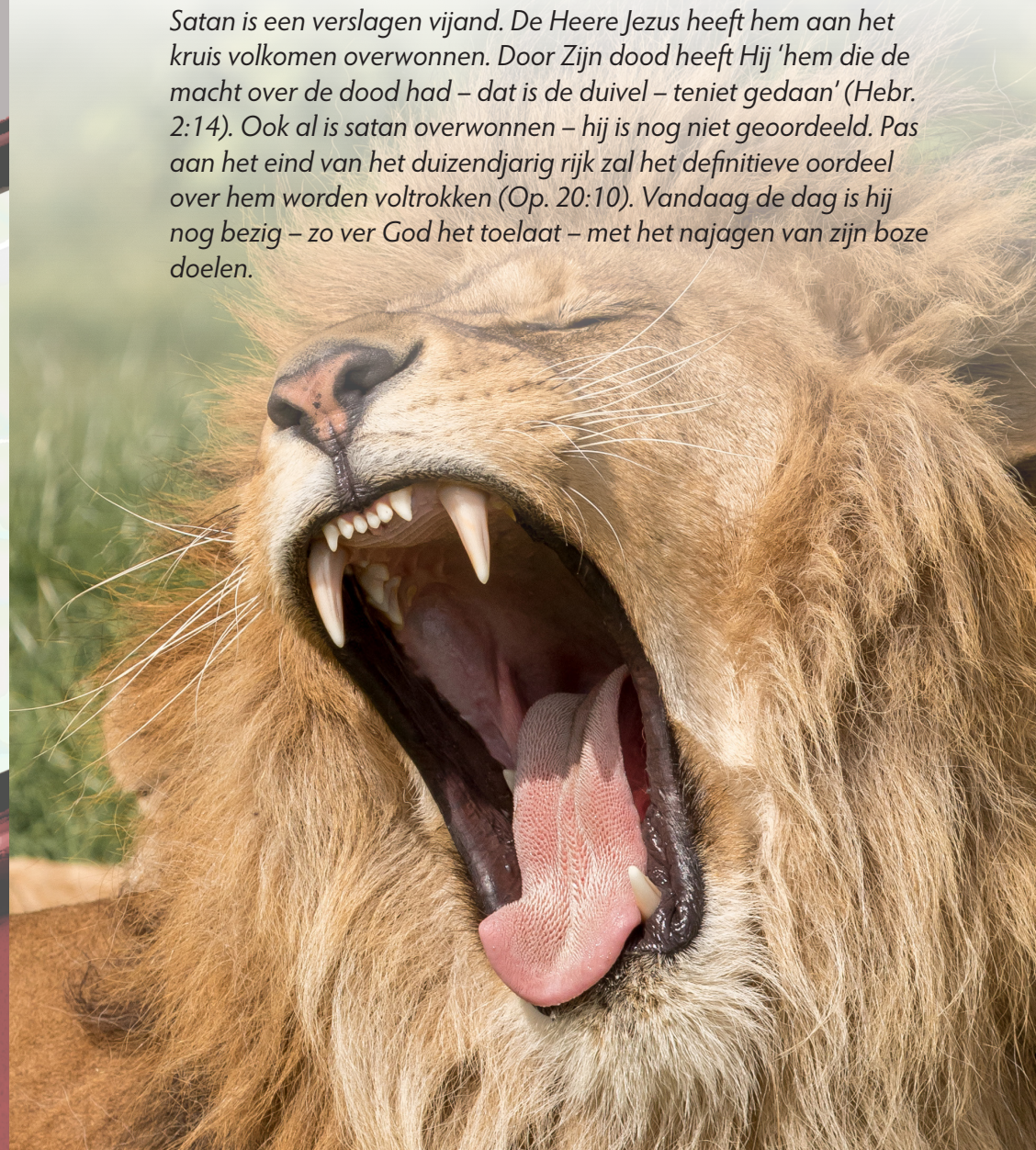
Een ambassadeur in het vreemde land

Een ambassadeur heeft als taak in een vreemd land de belangen van zijn eigen land te behartigen. Daarbij moet hij zich houden aan de regels van het gastland. Maar zijn instructies ontvangt hij steeds vanuit zijn vaderland. Zo is ook een Christen: in de wereld moet hij zijn leven leiden, maar hij is een burger van het Koninkrijk van God. Hij leeft wel in deze wereld, maar geestelijk gezien is hij een vreemde en niet meer van deze wereld. Zijn instructies komen allemaal vanuit zijn vaderland – de hemel.

Namen en aanduidingen voor satan

Satan is een verslagen vijand. De Heere Jezus heeft hem aan het kruis volkomen overwonnen. Door Zijn dood heeft Hij 'hem die de macht over de dood had – dat is de duivel – teniet gedaan' (Hebr. 2:14). Ook al is satan overwonnen – hij is nog niet geoordeeld. Pas aan het eind van het duizendjarig rijk zal het definitieve oordeel over hem worden voltrokken (Op. 20:10). Vandaag de dag is hij nog bezig – zo ver God het toelaat – met het najagen van zijn boze doelen.

De Bijbel laat ons niet in het ongewisse over het karakter, de bedoelingen en de handelswijzen van satan (verg. 2 Kor. 2:11). De betekenis van de verschillende namen en aanduidingen die in de Bijbel voor hem worden gebruikt, verduidelijken het karakter van deze vijand van God. Hoewel we ons in de eerste plaats met de Heere Jezus moeten bezighouden, is het belangrijk om te weten hoe satan is en hoe hij werkt. Wanneer we hem en zijn listen doorzien, kunnen we ons beter wapenen tegen zijn boze aanvallen.

Satan

'Satan' is de meest gebruikte aanduiding voor de duivel in de Bijbel. Het woord 'satan' betekent tegenstander of tegenstrever. Satan is de grote tegenstander van God; hij wil de verwezenlijking van de raadsbesluiten en doelen van God verhinderen. Daarvoor gebruikt hij alle mogelijke middelen. Hij was het die de Heere Jezus wilde verhinderen de weg te gaan van de gehoorzaamheid tot aan het kruis (verg. Mat. 16:23; Mark. 8:33). Zoals hij de Heere weerstand bood, weerstaat hij ook vandaag de gelovigen (verg. 1 Thess. 2:18).

Duivel

Het woord 'duivel' komt van het Griekse woord 'diabolos' en betekent letterlijk 'door-elkaar-gooien' in de zin van verwarren, het verdraaien van feiten en lasteren. Het is zijn doel om in de wereld, maar ook onder de gelovigen, chaos teweeg te brengen. Dat moet hem al heel snel na

de schepping van het universum zijn gelukt, want we lezen in Genesis 1:2 dat de aarde woest en ledig (in het Hebreeuws 'tohuwabohu') was. God had hem echter niet als een woestenij (eveneens de uitdrukking 'tohuwabohu') geschapen (verg. Jes. 45:18).¹ In combinatie met de aanduiding 'duivel' treedt de vijand ook op als de verleider (in Matth. 4) en als degene die 'op zoek is naar wie hij zou kunnen verslinden' (1 Petr. 5:8).

Oude slang

De duivel wordt in het begin en aan het einde van de Bijbel als 'slang' aangeduid. Al op de eerste bladzijden van Genesis

zien we hoe de slang actief is. Hij was de listigste onder alle dieren van het veld (Gen. 3:1). Door zijn list viel het eerste

¹ Noot van de redactie: Hier wordt de gedachtegang van verschillende gewaardeerde Bijbeluitleggers gevolgd. Het is goed te beseffen dat er ook andere uitleggingswijzen bestaan over dit vers in Genesis 1:2. Zie daarvoor bijv. de brochure 'In zes dagen' (verkrijgbaar bij de uitgever van Volg Mij!). In deze brochure legt de schrijver uit dat dit naar zijn indruk al heel snel na het gereed komen van de schepping (zie Genesis 1:31) moet zijn gelukt.

mensenpaar in zonde. Het karakter van de slang is in de loop van duizenden jaren niet veranderd. Ook op de laatste bladzijden van de Bijbel komen we de 'oude slang' tegen (Op. 12:9; 20:2). Ook wij moeten steeds op onze hoede zijn dat de slang ons niet door zijn list verleidt (verg. 2 Kor. 11:3).

Draak

'Draak' is de aanduiding voor een vuurspuwend, gevleugeld, slangachtig en bovenmenselijk wezen met een antigoddelijk en mensvijandig karakter. Deze aanduiding toont de wreedheid en verschrikkelijkheid van satan aan. Dit wordt in het bijzonder duidelijk in het boek Openbaring, waar wordt beschreven met welke hardheid en onverbiddelijkheid satan het gelovige overblijfsel van Israël zal vervolgen (verg. Op. 12:13-17). Hij schuwt daarbij geen enkel middel.

Brullende leeuw

In de Bijbel wordt de duivel slechts één

keer vergeleken met een brullende leeuw, die op zoek gaat naar wie hij zou kunnen verslinden (1 Petr. 5:8). De 'brullende leeuw' duidt de macht van de duivel aan en zijn bereidheid om geweld te gebruiken. In de loop van duizenden jaren zijn de gelovigen steeds weer blootgesteld aan vreselijke vervolgingen door deze 'brullende leeuw'. Vanaf het begin had satan voor ogen de gelovigen te kwellen en – indien mogelijk – uit de weg te ruimen. Wij kunnen en moeten hem in de kracht van de Geest weerstand bieden (1 Petr. 5:9).

Mensenmoordenaar van het begin af

In tegenstelling tot God, die de mensen liefheeft (Tit. 3:4), is satan een mensenmoordenaar van het begin af (Joh. 8:44). Vanaf het begin van de menselijke geschiedenis had hij als doel de gelovigen uit de weg te ruimen. Het was satan die Kaïn ertoe verleidde zijn broer Abel om te brengen (Gen. 4:8; verg. 1 Joh. 3:12). En aan het eind vinden we bij hem dezelfde boze eigenschap als hij aan het eind van het duizendjarig rijk de mensen tot oorlog tegen de heilige God en Jeruzalem zal verleiden, waarbij ze zullen omkomen (Op. 20:7-10).

Leugenaar en vader van de leugen

De Heere Jezus omschrijft satan als 'leugenaar' en 'vader van de leugen' (Joh. 8:44). Satan is de oorsprong van de leugen die door hem in de wereld kwam. Hij loog het eerste mensenpaar voor en zij geloofden zijn leugens meer dan de woorden van God (Gen. 3:4-6). De mens

viel daarop in zonde, en sindsdien vinden we de leugen bij alle mensen (Rom. 3:4). Als 'kinderen van het licht' behoren we echter niet te liegen, maar de waarheid te spreken (verg. Ef. 4:25; 5:8).

Vorst van deze wereld

Satan is de 'vorst van deze wereld' (Joh. 12:31; 14:30; 16:11). Een vorst is iemand die de hoogste positie bekleedt en boven alle anderen staat. Bovendien heerst een vorst over een bepaald gebied. Dat geldt ook voor satan. Hij beheerst deze wereld. Hij is de eerste die boven alle anderen staat. Natuurlijk is God het die uiteindelijk alle touwtjes in handen heeft, maar in deze wereld die vijandig tegenover God staat, laat Hij satan zijn gang gaan.

God van deze eeuw

De duivel wordt ook de 'god van deze eeuw' genoemd, die de gedachten van de ongelovigen verblindt (2 Kor. 4:4). Hij is de figuur achter de schermen van het boze wereldsysteem, dat zo beslag legt op de gedachten van de ongelovigen dat ze niet nadenken over het lot van hun onsterflijke ziel. Ook de valse religies van deze wereld, waardoor veel mensen zijn misleid, dragen het handschrift van satan. Ontelbare mensen denken door hun religie dichter bij God te komen, maar in werkelijkheid dienen ze satan, de god van deze eeuw.

Engel van het licht

Soms neemt satan ook de gestalte van een 'engel van het licht' aan (2 Kor. 11:14). Als hij zo optreedt, is hij moeilijk te on-

derscheiden van een engel van God. Hij houdt ons zijn leugens als waarheid voor, of hij verdraait de waarheid om mensen te verleiden en ten val te brengen. Zo nu en dan gebruikt hij de Bijbel om ons op een verkeerd spoor te zetten. Satan heeft zelfs de Heere Jezus op deze manier verzocht. Door een onvolledig citaat uit Psalm 91:11-12 wilde satan Hem ertoe aanzetten zich van het hoogste gedeelte van de tempel te storten (Mat. 4:5,6; Luk. 4:9-11). Maar de Heere overwon hem door een ondubbelzinnig Bijbelwoord.

Aanklager van de broeders

In het boek Openbaring omschrijven de hemelse heiligen satan als 'aanklager van hun broeders' (Op. 12:10). Nog heeft de satan toegang tot de troon van God (Job 1:6). Hij gebruikt deze toegang om de broeders op de aarde dag en nacht aan te klagen door God op hun fouten en zonden te wijzen. Maar God zij dank! God ziet de gelovigen op aarde niet in hun zonden aan, maar als rechtvaardigen. Tegen deze geweldige positie van de Christen heeft satan niets in te brengen. Al zijn aanklachten houden voor Gods troon geen stand.

De boze

Johannes noemt de duivel in zijn eerste brief de 'boze' (1 Joh. 2:13; 5:18). Het wezen, het doen en de bedoelingen van de duivel zijn boos. Hij is door en door boos en staat lijnrecht tegenover het goede, dat zijn oorsprong in God vindt. Als Gods

Woord in ons blijft, zullen we zoals de 'jonge mannen' in staat zijn de boze te overwinnen (verg. 1 Joh. 2:13-14).

Samenvatting

In de Bijbel wordt de duivel met verschillende namen aangeduid. Deze namen beschrijven zijn karaktereigenschappen en handelwijzen. Wanneer we die kennen, zal dat ons helpen beter gewapend te zijn tegen de aanvallen van de vijand.

Daniel Melui

*Ik schrijf
u, jonge
mannen,
omdat u de
boze hebt
overwonnen.*

1 Johannes 2:13b

Geloof voor pasbekeerden (11):

geloof voelen

De serie artikelen 'geloof voor pasbekeerden' richt zich tot Christenen die pas tot bekering mochten komen. Dat kunnen kinderen en jongeren zijn, of ook al wat oudere mensen. Voor hen willen we artikelen schrijven over belangrijke, principiële vragen en onderwerpen. Het gaat niet om begripsverklaringen – daar zijn de artikelen te kort voor. Wel willen we enkele grondbeginselen doorgeven die het fundament van het geloof vormen.

Hoe kan ik mijn geloof voelen?

Veel jonge Christenen stellen vast dat ze nog (steeds) zondigen. Helaas geldt dat niet alleen voor pasbekeerden, maar voor iedereen die in de Heere Jezus gelooft. Jakobus schrijft bijvoorbeeld: 'Want wij struikelen allen in veel opzichten' (Jak. 3:2). Jonge Christenen kunnen dan makkelijk gaan twijfelen. Ze vragen zich af: ben ik eigenlijk

wel gered? Met andere woorden: heb ik me eigenlijk wel bekeerd?

Zekerheid krijgen

Als deze vraag je bezighoudt, dan zoek je zekerheid ten aanzien van je bekering. Een probleem voor jonge Christenen is dan vaak dat ze in hun gevoelsleven aanwijzingen voor hun redding zoeken. Kan je het geloof dan voelen? Soms wordt je onzekerheid extra gevoed doordat je van anderen hoort hoe gelukkig ze zich als Christen voelen. In Handelingen 8:39 lezen we over de terechte vreugde van de verlostte. Maar hoe is het als je zelf deze vreugde opeens niet meer beleeft? En als je dan van anderen hoort dat ze de vervulling van de Geest ervaren en voelen dat ze Christen zijn, wordt je onzekerheid nog groter. Kun je het nieuwe leven en de redding eigenlijk voelen?

Overtuigingen – geen gevoelens

De schrijver van de brief aan de Hebreeënen zegt: 'Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet' (Hebr. 11:1). Hieruit kunnen we opmaken dat het bij het geloof gaat om een innerlijke overtuiging. Er is geen sprake van gevoel.

De apostel Paulus en Silas zeiden tegen de gevangenebewaarder, die zichzelf wilde doden: 'Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten' (Hand. 16:31). Ook hier is sprake van het geloof in de Heere Jezus, waardoor mensen gered worden. Er wordt niet over een gevoel gesproken.

Natuurlijk is een Christen niet gevoelloos. Maar weten dat hij bekeerd is, heeft niets met gevoelens te maken. Geloof kun je op zichzelf niet voelen, maar het is een innerlijke overtuiging.

Toen ik tot bekering mocht komen, voelde ik helemaal niets. Dat is ook niet nodig. Wel zijn we allemaal verschillend, zodat menigeen bij de bekering absoluut geluksgevoelens heeft gekend. Maar wat je voelt is niet beslissend; je mag het wel uit Gods hand aannemen. Het wordt gevaarlijk als je denkt dat je écht bekeerd bent wanneer je positieve gevoelens hebt. Waarom is dat gevaarlijk? Omdat gevoelens erg afhankelijk zijn van stemmingen. 's Morgens kun je je ellendig en 's avonds kun je je geweldig voelen. Of 's avonds zie je geen uitweg meer, de volgende morgen daarentegen ben je vol energie om aan anderen het evangelie door te geven. Betekent dat dan dat je 's avonds

niet meer bekeerd was en 's morgens wel weer? Natuurlijk niet. Het geloof staat los van onze gevoelens; het is een innerlijke overtuiging, een vast vertrouwen op God, zowel als we blij zijn als wanneer we onzeker en gedeprimeerd of verdrietig zijn.

Gods Woord geeft zekerheid

Maar hoe kan je dan weten dat je bekeerd bent? Door God en Zijn Woord serieus te nemen. Mij persoonlijk heeft de aanwijzing van de apostel Johannes verder geholpen: 'Deze dingen heb ik u geschreven, opdat u weet dat u eeuwig leven hebt, u die in de Naam van de Zoon van God gelooft' (1 Joh. 5:13 Telos vertaling). De apostel had de gelovigen geschreven dat ze konden weten nieuw leven te bezitten. Waaruit konden ze het weten? Omdat God ze duidelijk had gemaakt wat er nodig is om bekeerd te zijn: 'Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw

en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid' (1 Joh. 1:9).

Hoe 'voel' ik dus mijn geloof? Ik weet dat ik aan de Heere God mijn zonden heb beleden. En nu zegt de Heere God mij dat ik dan van alle ongerechtigheid ben gereinigd. Dát is genoeg voor mij. Dát geeft mij zekerheid.

Daar komt nog iets bij. Want het nieuwe leven openbaart zich in de gelovigen. De apostel Johannes noemt met name twee kenmerken die je bij een gelovige kunt zien:

1. Want een bekeerd mens heeft degenen lief die zich eveneens hebben bekeerd en kinderen van God geworden zijn: 'Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is' (1 Joh. 5:1).
2. De bekeerde mens is aan God en Zijn Woord gehoorzaam: 'Hieraan

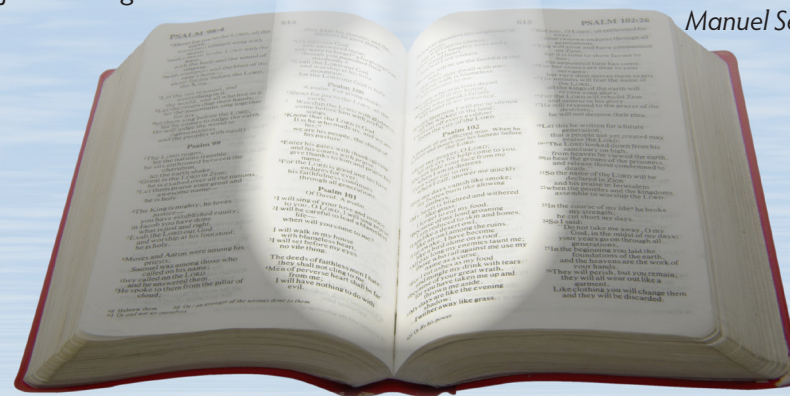
weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij God liefhebben en Zijn geboden bewaren' (1 Joh. 5:2).

3. De apostel Paulus geeft ons nog een derde kenmerk: 'De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn' (Rom. 8:16). De Heilige Geest maakt ons er dus van bewust dat we kinderen van God zijn.

Met andere woorden: de gelovige verheugt zich als hij andere kinderen van God ontmoet. En hij wil graag de Heere Jezus en Zijn Woord gehoorzaam zijn. Hij stelt vast dat hij te kort schiet. Maar het blijft zijn wens om God gehoorzaam te zijn. Zo heeft hij door God en Zijn Woord de zekerheid dat hij gered is.

Wie kan ingaan tegen wat God heeft gezegd? Hij is de Hoogste Instantie die er is. Op Zijn Woord kunnen we vertrouwen. Daarom onderzoek ik niet mijn gevoelens, maar houd ik eenvoudig vast aan dat wat Hij heeft gezegd. Dat is genoeg voor mij! God zij dank!

Manuel Seibel

De oplossing voor het Midden-Oosten

Een paar jaar geleden vroeg de zoon van een vooraanstaande bedoeïenen sjeik uit het zuiden van Israël een verblijfsvergunning voor de Verenigde Staten aan tijdens een bezoek. De aanvraag werd eerst geweigerd. Later vergezelde een Christelijke prediker hem naar het hoofd van het bevoegde departement om zijn zaak te ondersteunen. Daar stelde men de jongeman een hele reeks vragen.

De Arabier beschreef de situatie in de Negev, in het zuiden van Israël. Hij vertelde over zijn familie en zijn eigen, persoonlijke geschiedenis. Daarna begon hij tot in detail te vertellen over zijn geloof. Tot grote verbazing van de beambte gaf hij aan wat Christus voor hem had gedaan en wat Hij voor hem betekende. Uiteindelijk had de jongeman de moed om te zeggen: 'Nou, dat was het verhaal over mijn

leven. Vertelt u mij nu eens over uw leven!'

Zijn gesprekspartner antwoordde: 'Prijz God! Ik ben ook een wedergeboren Christen'.

Het hoofd van het departement bleek een Jood van geboorte te zijn, die zich eveneens tot Christus had bekeerd. Dus nu schudden de Arabier en de Jood elkaar de hand als broeders in Christus! Aan het eind van het gesprek zei de jongeman: 'Wij hebben nu ervaren wat de werkelijke oplossing is voor de problemen in het Midden-Oosten.

Dat is Christus, de levende Heere!

Geen mens en geen volk kan ons helpen. Alleen Hij is daartoe in staat'.

Christus is écht de Vrededorst. Bij alle dingen die de toekomst en de eeuwigheid betreffen, rust iedere vaste hoop in Hem. Hij is onze Hoop.

De Messias-belijdende Joden - deel 2

Sinds jaar en dag zijn er vele aanbiedingen om het zogenoemde 'Heilige Land' (Israël) te gaan bezoeken. Daardoor is er voor een deel van de Christenen enthousiasme voor het land en het volk Israël ontstaan. De indruk bestaat dat dit wat afneemt. Maar men voelt en leest dat dit enthousiasme nog steeds aanwezig is.

Enkele Christelijke gemeenschappen onderhouden intensieve contacten met Joodse gemeenten en leiders in Israël, die tot de 'Messiasbelijdende Joden' behoren. Deze leiders komen geregeld ook voor lezingen naar ons land. Hier spreken ze over hun visie op Israël en hun overtuigingen. De vraag kan nu gesteld worden: hoe moeten we het zogenoemde Messiasbelijdende Jodendom eigenlijk beoordelen? In het vorige nummer van Volg Mij! hebben we de eerste 4 punten al behandeld. We zullen nu de laatste punten noemen.

5 Messiasbelijdende Joden raken sterk betrokken bij politieke beslissingen. Zij zien hun taak in de politiek, zodat deze de naar hun mening juiste richting zal inslaan.

Uitleg

Deze wereld staat onder het oordeel van God. Dat wil zeggen dat ze al veroordeeld is (Joh. 16:8-11); toch is dit oordeel van God, dat vaststaat, nog niet voltrokken. De verlost zijn uit deze wereld bevrijd (Gal. 1:4). Wij proberen dus niet door middel van het bedrijven van politiek of met andere middelen deze wereld te verbeteren. Het oordeel over deze wereld staat

vast. Ze is in Gods ogen onververbeterlijk en rijp voor het oordeel. Wij kennen echter niet het tijdstip waarop dit oordeel voltrokken wordt. Maar dit besef, dat wij boodschappers zijn van een andere wereld, van de hemel, behoedt ons ervoor politieke invloed te willen aanwenden.

6 Ook houden Messiasbelijdende Joden zich aan ceremoniële wetten. Ze leggen zichzelf de voorschriften van de wet op. Daarbij hoort, naast de sabbat en de feestdagen, bijvoorbeeld de besnijdenis. Interessant genoeg worden voorschriften van de wet gedeeltelijk met aanwijzingen uit het Nieuwe Testament verbonden. Messiasbelijdende Joden breken bijvoorbeeld het brood (Nieuwe Testament), maar dat doen ze op de sabbat (Oude Testament).

Uitleg

De gelovigen in Galatië koesterden dezelfde gedachte: ze vermengden genade en wet. De apostel Paulus schrijft hun daarom een heel scherp getoonzette brief. In hoofdstuk 4:21 vraagt hij hun: 'U die onder de wet wilt zijn, luistert u niet naar de wet?' Na enkele toelichtingen maakt hij duidelijk dat de gelovige Christenen geen kinderen van

de wet zijn, maar van de genade en de vrijheid (Gal. 4:31). Zijn conclusie: 'Sta dan vast in de vrijheid waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft, en laat u niet weer met een juk van slavernij belasten' (Gal. 5:1), waarmee het juk van de wet wordt bedoeld. 'Zie, ik, Paulus, zeg u dat, als u zich laat besnijden, Christus u van geen nut zal zijn. En nogmaals bevestig ik aan ieder mens die zich laat besnijden, dat hij verplicht is de hele wet te onderhouden. U bent van Christus losgeraakt, u die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; en daarmee bent u uit de genade gevallen' (Gal. 5:2-4). Jakobus voegt hier nog aan toe: 'Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden' (Jak. 2:10). Verder geven Bijbelplaatsen als Handelingen 20:7 aan, dat de Christenen het breken van het brood op de eerste dag van de week deden, dus op zondag.

7 Messiasbelijdende Joden verwachten de Heere Jezus voor de stichting van Zijn Koninkrijk op aarde. In een opname vóór de tijd van grote verdrukking geloven ze niet. Ze verwachten de verlossing van Israël en Jeruzalem. De huidige tijd gaat voor hen over in de tijd van grote verdrukking en vervolgens in de schitterende regering van de Heere als Messias.

Uitleg

Het is een geweldig vooruitzicht je te mogen verheugen op het begin van het vrederijk van Christus. De apostel Paulus zegt daarvan in zijn laatste brief, dat allen die de verschijning van de Heere Jezus tot oprichting van Zijn Koninkrijk liefhebben, beloond worden (2 Tim. 4:8). Maar dat is slechts het tweede deel van het Christelijke vooruitzicht. 'Wij verwachten de zalige hoop en

Bruidloft onder de Choepa

verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus' (Tit. 2:13). Deze werkelijke hoop van de Christen is de komst van de Heere, om de verlost in de hemel op te nemen, voordat de grote tijd van benauwdheid begint (1 Thess. 4:16-18; Openb. 3:10). Wij hoeven niet door de vreselijke tijd van benauwdheid heen te gaan, maar we worden verlost van de komende toorn (1 Thess. 1:10; 2 Thess. 2:1-2). Wij verwachten Hem iedere dag.

8 Huwelijksceremoniën worden volgens Joods gebruik gehouden (onder een baldakijn van stof, de choepa), waarbij de mannen een hoofdbedekking dragen. Een dergelijk hoofdbedekking voor de mannen vinden we voor een deel ook in de erediensten van de Messiasbelijdende Joden.

Uitleg

Tegen mannen wordt door de apostel Paulus uitdrukkelijk gezegd, dat ze bij het bidden en profeteren geen hoofdbedekking mogen dragen (1 Kor. 11:1-16). Over huwelijksluitingen vinden we in het Nieuwe Testament geen concrete adviezen.

9 Joden die zich rechtstreeks tot het Christendom bekeren, geven hun

Tijdschrift voor geloofsbouw

Joodse identiteit op. Messiasbelijdende Joden daarentegen proberen deze identiteit te behouden. Ze hopen door hun (Messiaans) Jodendom op eenvoudige wijze toegang tot (orthodoxe) Joden te kunnen krijgen, voor wat betreft de verspreiding van het Evangelie.

Uitleg

Krijgt men werkelijk doordat men zich (Messiasbelijdende) Jood noemt, een betere ingang bij Joden? De tollenaars waren degenen die zich als belastinginner verbonden met de Romeinse bezettingsmacht. Tegelijkertijd bleven het Joden. Maar juist daardoor werden zij door de Joden buitengewoon gehaat. Zo accepteren (orthodoxe) Joden Messiasbelijdende Joden over het algemeen niet als Joden. Veeleer staan ze dikwijls erg vijandig tegenover hen. Orthodoxe Joden zien Messiasbelijdende Joden vaak als 'verraders'.

10 Veel Messiasbelijdende Joden vinden, dat zij afstammen van de 'oorspronkelijke bevolking' van Jeruzalem. Deze bestond aanvankelijk uitsluitend uit gelovigen uit het Jodendom. De beweging van de Messiasbelijdende Joden zelf ontstond echter pas in de 19e eeuw met de zogenoemde Hebreeuwse Christenen, die uit de organisaties voor zending onder de Joden in het Engelsen Duitstalig gebied kwamen.

Uitleg

Feitelijk waren de eerste Christenen Joden, want toen de Heilige Geest volgens

Handelingen 2 op aarde kwam, waren er alleen gelovigen uit het Jodendom in Jeruzalem. Maar dezen wisten niet dat zij de voorlopers van de Gemeente waren. Wat de Gemeente werkelijk is, werd veel later geopenbaard. Toen God de apostel Paulus opdroeg de waarheid over de Gemeente schriftelijk te verkondigen, maakte Hij duidelijk dat er geen scheiding meer bestaat tussen gelovigen uit de Joden en gelovigen uit de heidenen. Beide zijn samen in Christus tot één nieuwe mens geschapen (Ef. 2:15). De verschillen zijn zodoende beëindigd. Dat Messiasbelijdende Joden zich toch nog op de historische 'oorspronkelijke bevolking' beroepen, betekent dat ze zich niet houden aan de leer van de Bijbel over de Gemeente.

Ik hoop dat deze korte kanttekeningen helpen om het karakter van het Messiaanse Jodendom beter te leren begrijpen. Zij zijn, over het algemeen gesproken, opnieuw geboren mensen die in de Heere Jezus geloven. Ze zijn bekeerd, leven voor Hem en hebben Hem lief. Ze zullen zich verwonderen over het feit dat ze niet door de tijd van grote verdrukking hoeven te gaan,

maar tevoren al opgenomen zullen worden (1 Thess. 4:13-18). Ze behoren tot de Gemeente van God.

Aangezien echter het gedachtegoed van Messiasbelijdende Joden veel dogmatische afwijkingen bevat, moeten we vermijden in beslag genomen te worden door een niet-objectief enthousiasme voor Israël. God zal Jeruzalem en Israël pas bevrijden wanneer de verlost uit ons tijdperk opgenomen zullen zijn. Dan zal er een vreselijke verdrukking over Israël komen zoals er vroeger nooit geweest is (Matth. 24:21). Pas dan zal God het volk, dat dan weer 'Zijn' volk (Ammi – Mijn volk) zal zijn, kunnen zegenen. Het zal een overweldigende aardse zegen zijn, die echter niet te vergelijken is met de hemelse zegeningen, die wij als Gods kinderen nu al mogen kennen en bezitten (Ef. 1:3).

Wie zich uitgebreider met een onderwerp als dit wil bezighouden kan hierover op de website [debijbelvoorjou.nl](https://www.debijbelvoorjou.nl) een uitgebreid artikel vinden: <https://www.debijbelvoorjou.nl/article/jodendom-bron-heil/>.

Manuel Seibel

100 redenen waarom jij de Heere Jezus nodig hebt

3. Omdat verder niemand absoluut betrouwbaar de toekomst voorzeggen kan

'Helderzienden zaten er in 2018 opnieuw grandioos naast', luidde een krantenkop¹. Naar het scheen zou Duitsland wereldkampioen worden en de wereld zou voor de zoveelste keer vergaan. Absoluut onnauwkeurige uitspraken zoals 'aardbeving in Azië, cyclonen in Caribisch gebied, bosbranden in Californië' zijn het noemen niet waard. En wie horoscopen leest, zal zich nauwelijks door de absoluut vage en onnauwkeurige voorspellingen laten overtuigen.

Hier een paar grandioze (mis)voorspellingen van mensen:

- Thomas Watson, voormalig chef van IT-onderneming IBM, zei in 1943: 'Er is een wereldmarkt voor misschien vijf computers.'
- Bill Gates zei in 1993: 'Internet is maar een hype.'
- Keizer Willem I riep in 1914 tegen zijn soldaten: 'Jullie zullen thuis zijn, voordat het blad van de bomen valt.'
- William Leahy, adviseur van president Truman van de VS, zei in 1943: 'De atoombom? Zal nooit ontploffen.'
- En zelfs nog in 1989 zei DDR-leider Erich Honecker: 'De muur zal er over 50 en ook over 100 jaar nog staan.'

In tegenstelling hiermee nu Gods nauwkeurige uitspraken:

- In 1600 v. Chr. profeteerde God dat het toen nog heerlijk bloeiende en vruchtbare land Israël tot een woestenij zou worden (vgl. Leviticus 26:32,33) en dat de Joden over de hele wereld verstrooid zouden worden. Beginnend met de invasie van de Romeinen rond 70 n. Chr. en doorgaand met de verovering door de moslims vanaf 636 n. Chr. zijn die uitspraken in vervulling gegaan. 2200 jaar later!
- In ongeveer 1000 v. Chr. werd er geprofeteerd dat de Heere Jezus gekruisigd zou worden (vgl. Psalm 22:16). Toen was deze executiewijze echter in het hele land onbekend – pas de Romeinen voerden die wezenlijk later in.

¹ WAZ: 'Helderzienden zaten er in 2018 opnieuw grandioos naast'.

<https://www.waz.de/panorama/hellseher-lagen-2018-grandios-daneben-mal-wieder-id216006985.html>

- In 586 v. Chr. profeteerde God dat de toen sterke stad Tyrus verwoest en in de zee geworpen zou worden (vgl. Ezech. 27:32-36). Dat gebeurde rond 330 v. Chr., toen de Griekse veldheer Alexander de Grote de puinhopen van de toen verwoeste stad in de zee wierp om een dam te bouwen. Daarover wilde hij een eiland voor de kust bereiken.
- In 539 v. Chr. profeteerde God dat de compleet verwoeste stad Jeruzalem weer opgebouwd zou worden (vgl. Daniel 9:25). In 445 v. Chr. gebeurde dat toen door de (niet in de God van de Bijbel gelovende) Perzische koning Artaxerxes I Longimanus.
- Ook in 539 v. Chr. (Daniel 9:26) werd voorzien dat de tempel die op dat moment nog niet eens herbouwd was, weer verwoest zou worden. In 70 n. Chr. vervulde de Romeinse generaal Titus zonder dit te weten deze profetie.
- Rond 500 v. Chr. profeteerde God dat men de Heere Jezus voor 30 zilverstukken zou verraden (Zacharia 11:12) – en het gebeurde precies zo. En de ongelovige overpriesters die deze prijs betaalden, waren er zeker niet in geïnteresseerd de geloofwaardigheid van Gods profetische uitspraken in vervulling te doen gaan.

De lijst zou nog veel langer kunnen zijn. Met ieder nieuw voorbeeld wordt de geloofwaardigheid van de Bijbel alleen maar groter. Alleen God kan inderdaad de toekomst voorzeggen.. Deze historische voorbeelden, die door iedere lezer getoetst kunnen worden, laten daarbij heel verbazingwekkend iets zien, van wat geen mens ter wereld zou kunnen doen. Of ken jij iemand die je uit kan leggen wat er in het jaar 2500 zal gebeuren?

De vervulling van de profetische uitspraken in de Bijbel is voor mij de sterkste aanwijzing dat het bij de Bijbel echt om Gods Woord gaat.

Laten we een stap verder gaan: Als al deze uitspraken waar zijn en dus bevestigen dat God de Auteur is, is ook de rest van de Bijbel waar – en daarmee ook de uitspraken over hemel, hel, zonde en ... de Heere Jezus! En daarom heb jij de Heere Jezus nodig!

Alexander Schneider

'Heel de Schrift is door God ingegeven.'
2 Timotheüs 3:16

'Uw woord is de waarheid.'
Johannes 17:17

Een open hart

Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt. Namens Christus smeken wij u: laat u met God verzoenen.

2 Korinthe 5:20

'Ik ben tot de conclusie gekomen dat wie de leer van andere religies eerbiedig bestudeert – welk geloof je ook belijdt – eerder een open dan een bekrompen hart krijgt'. Zo luidt een uitspraak van Mahatma Gandhi, de Indiase vrijheidsstrijder, die om zijn levenslange inzet voor geweldloosheid en verzoening bekend staat.

Gandhi was diep in het hindoeïsme verankerd, maar zijn gedachten vertonen ook invloeden uit de Bergrede van Jezus Christus. Daarbij heeft Gandhi veel verzen van de Bergrede beter begrepen dan diegenen die 'onder het teken van het kruis' oorlogen hebben gevoerd.

Heeft Gandhi dus gelijk? – een open hart voor alle mensen - is zeer zeker in overeenstemming met de Bijbel (Gal. 6:10). Als we echter verder kijken dan naar het huidige leven op aarde – en dat is nodig! – dan wordt er nog veel meer gevraagd dan een open hart en dan geweldloosheid in de relaties tussen de mensen onderling.

Bovendien is Jezus Christus veel meer dan een ideaal van geweldloosheid. Hij is God, de Zoon, die volkomen heeft geopenbaard Wie de ene ware God is. Daarom is Hij ook de enige weg tot God: 'En de zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere Naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden' (Joh. 14:6; Hand. 4:12).

Dit punt is van beslissende betekenis; hier komt het op de waarheid aan. En de waarheid over de ene God, de ene Verlosser, en het ene Woord van God mogen wij niet verzwijgen. Deze Verlosser verkondigen wij – niet te vuur en te zwaard, maar met Zijn wervende liefde en Zijn boodschap van verzoening. 'Namens Christus smeken wij u: laat u met God verzoenen'.